

Daniel'in Kitabı - Numara Yüz On Altı

İntikam Günlerinin Açığa Çıkarılması: Yeremya'nın Uyarısı ve Son Kuşak Üzerine Peygamberce Bir İnceleme

Jeff Pippenger
2024-03-04

Önceki makalede Yeremya kitabının ellinci bölümünü ele alıyorduk; bu metin, ABD'de yakında çıkacak Pazar yasasıyla başlayıp Tanrı'nın gazabıyla sona eren Babil'e yönelik yargıyı bildirir. İcraî Yargı, Rab'bin öç alma günüdür ve MS 70 yılında Yerusâlim'in yıkımıyla temsil edilmiştir. MS 70'te Roma'nın gerçekleştirdiği Yerusâlim'in yıkımı, Nebukadnessar'ın gerçekleştirdiği Yerusâlim'in yıkımıyla önceden örneklenmişti. Birlikte, Sur'un fahişesinin İcraî Yargısı için iki tanık sundular; bu fahişe aynı zamanda Vahiy'in on yedinci bölümündeki fahişedir.

Yeremya bize bildirir ki, Rab'bin intikamı modern Babil üzerinde, yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasıyla başlayarak yerine getirildiğinde, "O günlerde ve o zamanda," diyor Rab, "İsrail'in suçu aranacak ama bulunmayacak; Yahuda'nın günahları da aranacak ama bulunmayacak. Çünkü ben kendime sakladıklarımı bağışlayacağım." O günlerde, yüz kırk dört bin kişinin mühürlenmesi çoktan tamamlanmış olacaktır.

"Büyük hazırlık işinde ne yapıyorsunuz, kardeşler? Dünyayla birleşenler dünyevi kalıbı alıyor ve canavarın işareti için hazırlanıyorlar. Kendilerine güvenmeyen, Tanrı'nın önünde alçalan ve gerçeğe itaat ederek ruhlarını arındıranlar—işte bunlar göksel kalıbı alıyor ve alınlarına Tanrı'nın mührü için hazırlanıyorlar. Buyruk yayımlandığında ve damga basıldığında, karakterleri sonsuza dek saf ve lekesiz kalacaktır." Tanıklıklar, cilt 5, 216.

İcraî yargı, Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki ikinci sesle başlar; bu ses kadınları ve erkekleri Babil'den kaçmaya çağırır; Yeremya da şöyle der: "Günleri geldi, cezalandırılma zamanları. Babil diyarından kaçıp kurtulanların sesi, Siyon'da Tanrımız Rab'bin öcünü, tapınağının öcünü ilan etsin. Okçuları Babil'e karşı toplayın: yayı gerenlerin hepsi, onu çepeçevre kuşatsın; ondan hiç kimse kaçmasın: yaptığı işlere göre ona karşılık verin; yaptığı her şeye göre siz de ona yapın." Onun yargısı "okçular" tarafından infaz edilir. Kutsal Yazılarda bir okçuya yapılan ilk atıf İsmail'le ilgilidir.

Tanrı çocuğun sesini işitti; ve Tanrı'nın meleği gökten Hagar'a seslenip şöyle dedi: "Hagar, neyin var? Korkma; çünkü Tanrı çocuğun bulunduğu yerdeki sesini işitti. Kalk, çocuğu kaldır ve onu elinle tut; çünkü ondan büyük bir ulus yapacağım." Tanrı onun gözlerini açtı ve o bir su kuyusu gördü; gidip şişeyi suyla doldurdu ve çocuğa içirdi. Tanrı çocukla birlikteydi; çocuk büyüdü, çölde yaşadı ve bir okçu oldu. Yaratılış 21:17-20.

Vahiy 11'deki "büyük depremin saati", Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasıyla başlayacak olan Roma'nın fahişesi üzerindeki icraî yargının başlangıcını işaret eder. O "saatte" "üçüncü felaket çabucak gelir. Ve yedinci melek borusunu çaldı." Üçüncü felaket, yedinci borudur. Papalık otoritesinin işaretini (Pazar ibadeti) dayatan ve Tanrı'nın otoritesinin

işaretini (Şabat ibadeti) savunanlara zulmedenlerin üzerine Onun yargısını getirmek için kullanılanlar, İslam'ın okçularıdır.

Luka'nın yirmi birinci bölümünde İsa, Yerusâlim'in ve tapınağın yıkımıyla ilgili öğrencilerin sorularını yanıtlarken, aynı zamanda son günlerin tarihini de temsil eden bir tarihsel anlatı sunar. "İntikam günleri"ne atıfta bulunur; bu, Mesih olarak hizmetinin temel bir peygamberlik niteliğiydi ve hizmetine başlarken Nasıra'daki kilisede peygamber Yeşaya'dan okuyarak bunu dile getirmişti. Nasıra'daki duyuru ve Yeşaya'dan alınan bölüm, yalnızca kendi hizmetini değil, öğrencilerinin mesajını ve daha özel olarak da yüz kırk dört binin hareketinin çalışmasını ve hizmetini temsil ediyordu.

Egemen Rab'bin Ruhu üzerimdedir; çünkü Rab beni alçakgönüllülere iyi haber müjdelemek için meshetti; kırık yüreklileri sarmam, tutsaklara özgürlüğü, bağlı olanlara zindan kapılarının açıldığını ilan etmem için beni gönderdi; Rab'bin lütuf yılını ve Tanrımızın oç alma gününü ilan etmek, yas tutanların hepsini teselli etmek; Siyon'da yas tutanlara, kül yerine güzellik, yas yerine sevinç yağı, çöküntü ruhu yerine övgü giysisi vermek; öyle ki doğruluk ağaçları, Rab'bin dikimi, O yücelsin diye anılsınlar. Eski harabeleri yeniden inşa edecekler, önceki viraneleri ayağa kaldıracaklar ve kuşaklar boyu viran olmuş kentleri onaracaklar. Yabancılar sürülerinizi güdecek, yabancıların oğulları çiftçileriniz ve bağcılarınız olacak. Ama siz Rab'bin kâhinleri diye adlandırılacaksınız; insanlar size Tanrımızın hizmetkârları diyecek; ulusların zenginliğiyle beslenecek, onların görkemiyle övüneceksiniz. Utancınızın yerine iki katını alacaksınız; yüz karası yerine payınızda sevineceksiniz; bu yüzden kendi topraklarınızda iki katına sahip olacaksınız; sonsuz sevinç sizin olacak. Çünkü ben Rab adaleti severim, yakmalık sunu için yapılan yağmadan nefret ederim; işlerini gerçeğe göre yöneteceğim ve onlarla sonsuz bir antlaşma yapacağım. Soyları uluslar arasında, torunları halklar arasında tanınacak; onları gören herkes, Rab'bin kutsadığı soy olduklarını kabul edecek. Rab'de büyük sevinç duyacağım, canım Tanrım'da sevinçle coşacak; çünkü beni kurtuluş giysileriyle giydirdi, beni doğruluk kaftanı ile örttü; damadın kendini süslemelerle donatması ve gelinin mücevherleriyle süslenmesi gibi. Nasıl ki toprak filizini çıkarır ve bahçe içine ekileni yeşertirse, öyle de Rab Tanrı doğruluğu ve övgüyü bütün ulusların önünde yeşertecek. Yeşaya 61:1-11.

Hezekiel kitabının dokuzuncu bölümünde mühürlenmiş yüz kırk dört bin kişi, kilisede ve dünyada işlenen günahlar için yas tutanlardır. "Rab'bin kabul ettiği yıl ve Tanrımızın oç alma günü", Siyon'da yas tutanların teselli edildiği ve "Rab'bi yüceltmek" için "doğruluk ağaçları" haline geldikleri zamandır. Rab'bi yüceltirler; çünkü "o günlerde ve o zamanda, Rab diyor ki, İsrail'in suçu aranacak ve hiç bulunmayacak." Yas tutanlar mühürlenmiş olanlardır; onlar, "eski viraneleri yeniden kuracak", "önceki yıkımları ayağa kaldıracak" ve "birçok kuşağın yıkımına uğramış ıssız şehirleri onaracak" olanlardır. Onlara "Rab'bin Kâhinleri" adı verilecek ve insanlar onlara "Tanrımızın Hizmetkârları" diyecek.

Yüz kırk dört binin doğruluğu, büyük depremin vaktinde bir sancak gibi yükseldiklerinde, "bütün ulusların önünde filizlenecektir." Onların doğruluğu kademeli olarak ortaya çıkar; çünkü "yer tomurcuğunu nasıl çıkarırsa ve bahçe içine ekilenlerin filizlenmesini nasıl sağlarsa, Rab Tanrı da doğruluğun ve övgünün filizlenmesini sağlayacaktır." Yüz kırk dört binin mühürlenmesi, 1 Eylül 2001'de son yağmurun gelişyle başladı. İşte o zaman yeryüzünün tomurcukları filizlendi.

Yeşaya, tomurcukların ne zaman filizlendiğini belirtir.

Ölçüyle; sürgün verdiğinde onunla hesaplaşacaksın. Doğu rüzgarının gününde sert rüzgarını durdurur. Bununla Yakup'un suçluluğu arınacak; günahının ortadan kaldırılmasının tüm meyvesi de şudur: Sunağın bütün taşlarını dövülüp parça parça edilmiş kireçtaşları gibi yaptığında, koruluklar ve putlar ayakta kalmayacak. Yeşaya 27:8, 9.

"doğu rüzgârının günü"nde — ki bu O'nun "dizginlediği" "sert rüzgâr"dır — yağmur "ölçülü" olduğunda tomurcukların "sürmesi" başlayacaktır. "Stayeth" "dizginlenmiş" demektir. Vahiy kitabının yedinci bölümündeki dört melek tarafından dört rüzgâr dizginlendiğinde, yüz kırk dört binin mühürlenmesi başlar. O zamanda son yağmur ölçülü bir biçimde "serpme"ye başlar; çünkü ayetteki "measure" sözcüğü ölçülülük anlamına gelir. Yüz kırk dört binin mühürlenmesi döneminin başında son yağmur ölçülüdür ve dönemin sonunda ölçüsüzdür.

Bütün yeryüzünü yüceliğiyle aydınlatan Tanrı'nın Ruhu'nun büyük dökülüşü, Tanrı'yla birlikte emek etmenin ne anlama geldiğini bizzat deneyimle bilen aydınlanmış bir topluluk aramızda oluşmadıkça gelmeyecektir. Mesih'in hizmetine tümüyle, yürekten adandığımızda, Tanrı bu gerçeği Ruhunu ölçüsüzce dökerek tasdik edecektir; ancak kilisenin en büyük kısmı Tanrı'yla birlikte emek edenler olmadıkça bu gerçekleşmeyecektir. Bencillik ve kendine düşkünlük bu denli belirgin; sözlere dökülse Kabil'in şu yanıtını dile getirecek bir ruh hüküm sürerken, Tanrı Ruhunu dökemez: 'Ben kardeşimin bekçisi miyim?' Bu zamanın gerçeği ve her tarafta artan, her şeyin sonunun yaklaştığına tanıklık eden belirtiler, gerçeği bildiğini ileri sürenlerin uyuyan güçlerini uyandırmaya yetmiyorsa, o zaman üzerlerine şimdiye dek parlamış olan ışıkla orantılı bir karanlık çökecektir. Nihai hesaplaşmanın o büyük gününde Tanrı'nın huzurunda sunabilecekleri kayıtsızlıklarına dair en ufak bir mazeret dahi olmayacaktır. Tanrı'nın sözünün kutsal gerçeğinin ışığında neden yaşamadıklarına, yürümediklerine ve çalışmadıklarına; ve böylece davranışlarıyla, şefkatleriyle ve gayretleriyle, günahla kararmış bir dünyaya müjdenin gücünün ve gerçekliğinin çürütülemeyeceğini neden göstermediklerine dair sunacak hiçbir gerekçe olmayacaktır. Review and Herald, 21 Temmuz 1896.

Son yağmurun ve yüz kırk dört binin mühürlenmesinin sınanma dönemi, buğday ve delicelerin hasat vaktine gelmiş olması nedeniyle Kutsal Ruh'un dökülüşünün ölçülmesiyle başlar. Yağmur her iki sınıfı da olgunluğa eriştirir; ardından sınanma döneminin sonunda buğday ile deliceler ayrılır ve buğday o zaman "Tanrı ile birlikte çalışan işçiler olmanın ne anlama geldiğini yaşayarak bilecek." O zaman "Mesih'in hizmetine bütünüyle, yürekten adanmış olacaklar; Tanrı da bunu, Ruhunu ölçüsüzce dökerek onaylayacaktır."

"Sert doğu rüzgarı günü" 11 Eylül 2001'de geldi ve Tanrı'nın ölç alma gününü tanımlayan mesaja karşıt olan, son yağmur mesajının sahte barış ve güvenlik mesajı üzerine Habakkuk'un tartışması başladı. O noktada, hem buğday hem de delice olan bitkiler tomurcuklanmaya ve yakında gelecek Pazar yasasının yargısında ortaya koyacakları meyveyi vermeye başladılar.

"Yine, bu benzetmeler yargıdan sonra bir deneme süresinin olmayacağını öğretmektedir. Müjdenin işi tamamlandığında, bunun hemen ardından iyi ile kötü arasındaki ayrım gelir ve her sınıfın kaderi sonsuza dek belirlenmiş olur." Christ's Object Lessons, 123.

Hezekiel'in sekizinci bölümünde bir grup güneşe secde eder, dokuzuncu bölümde ise diğerleri Tanrı'nın mührünü alır. Luka'nın yirmi birinci bölümünde Mesih, yüz kırk dört bini tanımlıyor ve dünya tarihinin son kuşağını işaretleyen bir alamet ortaya koyuyor. O, Hristiyanların Kudüs'ün yıkımından kaçmak için tanınmaları gereken işareti belirledi.

Ve Kudüs'ü ordular tarafından kuşatılmış gördüğünüzde, onun yıkıma uğramasının yakın olduğunu bilin. O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın; onun içinde olanlar dışarı çıksın; kırsalda bulunanlar da oraya girmesin. Çünkü bunlar, yazılmış olanların hepsinin yerine gelmesi için oç alma günleridir. Luka 21:20-22.

İsa, "satır satır", işaretin daha fazla peygamberlik özelliğini ortaya koydu; çünkü sözlerini yalnızca Luka değil, Matta ve Markos da kaydetmiştir.

Krallığın bu Müjdesi bütün dünyada tüm uluslara tanık olmak üzere duyurulacak. Ondan sonra son gelecektir. Bu nedenle, peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrençliğin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüzde (okuyan anlasın), o zaman Yahudiye'dekiler dağlara kaçsın. Matta 24:14-16.

Önce Müjde bütün uluslar arasında duyurulmalıdır. Ama onlar sizi götürüp teslim ettiklerinde, önceden ne söyleyeceğinizi düşünmeyin, tasarlamayın; o saat size ne verilirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh'tur. Kardeş kardeşi ölüme teslim edecek, baba da oğlunu; çocuklar anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürtecekler. Benim adım uğruna herkes tarafından nefret edileceksiniz; ama sona kadar dayanan kurtulacaktır. Daniel peygamberin sözünü ettiği, olmaması gereken yerde duran yıkım getiren iğrenç şeyi gördüğünüz zaman (okuyan anlasın), o zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın. Markos 13:10-14.

"İntikam günleri"nin nihai ve kusursuz gerçekleşmesi olan yedi son bela, iki sınıf üzerinde tamamlanmadan önce, krallığın Müjdesi bütün uluslar arasında vaaz edilmeli ve ilan edilmelidir. Müjde mesajı, Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkacak Pazar yasası sırasında, yüz kırk dört bin kişi bir sancak olarak yükseltildiğinde uluslara verilir. "İntikam günleri", Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasıyla başlayıp Mikail ayağa kalktığı ve insanlar için sınanma süresi kapandığında sona eren, Tanrı'nın gazabının yedi son belada döküldüğü, Babil'in fahişesi üzerine yargının icrası dönemini temsil eder.

Zaman dilimi, Mark'ın belirlediği "saat", "büyük depremin" "saati" ve on kralın yedinci krallığı papalığa vermeyi kabul ettiği "saat"tir. Bütün uluslara ilan edilen müjdeyi son can kabul ettiğinde, deneme süresi sona erer ve Tanrı'nın gazabı merhamet olmaksızın dökülür. Bu dönem, sancak yükseltildiğinde müjdenin bütün uluslara ilan edilmesiyle başlar ve sancak tarafından ilan edilen, vaaz edilen ve yayımlanan müjde mesajına son kişi karşılık verdiğinde sona erer. Bu zaman dilimi "oç alma günleri"dir.

Luka 21. bölümde İsa, ikinci gelişinden önce ölmeyecek olan son nesli belirleyerek tarihteki o zamanı işaret ediyor. Ayrıca, peygamber Daniel'in sözünü ettiği "yıkıcı iğrençlik" diye adlandırılan bir işareti tanımlıyor. Bu işaret, yıkıcı iğrençliğin "kutsal yerde" durduğu ve "bulunmaması gereken yerde durduğu" zamandır; aynı zamanda Kudüs'ün "ordular tarafından kuşatıldığı" zamandır.

Kudüs, 66 yılında Cestius'un orduları tarafından kuşatıldığında, Kudüs'teki Hristiyanlar şehirden kaçtı ve Sister White, nihayet 70 yılında sona eren yıkım sırasında tek bir Hristiyan'ın bile ölmediğini belirtir. Cestius bir kuşatma başlattı ve sonra görünüşte bilinmeyen nedenlerle geri çekildi; şehirdeki Hristiyanlar da işaretle ilişkili uyarıya uygun olarak kaçtılar. 70 yılında Titus, yeniden bir kuşatma başlatarak yıkımı tamamladı. Cestius'un kuşatması, Birinci Yahudi-Roma Savaşı olarak adlandırılan savaşın başlangıcıydı ve Titus'un gerçekleştirdiği kuşatma ve yıkım, Birinci Yahudi-Roma Savaşı'nın sonu oldu.

Bütün bu tarih üç buçuk yıl sürdü; bir kuşatmayla başladı ve bir kuşatmayla sona erdi; üstelik başlangıcında Tanrı'nın halkı için bir işaret vardı. Bu tarih, Mesih tarafından Tanrı'nın üç alma günleri olarak tanımlandı; bu, O'nun hizmetinde özellikle belirtmesi gereken bir unsurdu. O günler, yakında çıkacak Pazar yasasıyla başlayıp insanlara tanınan deneme süresi kapandığında sona eren, Roma fahişesi üzerindeki icraî yargıyı temsil eder. Babil'in fahişesi üzerindeki icraî yargının başlangıcında, yüz kırk dört bin bir sancak olarak yükseltilir; bu bir işarettir. Tanrı'nın diğer koyunları bu işareti gördüklerinde, yıkımı Yerusâlim'in yıkımıyla önceden sembolize edilmiş olan Babil'den çıkmalıdırlar.

Luka'nın yirmi birinci bölümünü bir sonraki yazıda incelemeye devam edeceğiz.